

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตามการรายงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลปรากฏเป็นข้อสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

กาญจนา สิงห์แก้ว (2523) ท้าการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความรู้ ความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2523 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชายและหญิง ในโรงเรียนสหศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน เป็นชาย 157 คน หญิง 143 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยความรู้ทางด้านสุขภาพของนักเรียนหญิงสูงกว่าความรู้ทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายเล็กน้อย

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2523) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง" โดยใช้แบบสอบถามความรู้ และแบบสอบถามทัศนคติและการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน โดยทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 412 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองแห่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือนักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้งมีความรู้ดีกว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตและพบว่า อาชีพของมารดามีอิทธิพลต่อความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคล และสวัสดิภาพของตนเองยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ

จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2528) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามถามผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 385 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่อง สิ่งเสียดีกให้โทษ ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ สุขภาพผู้บริโภคน แพศศึกษา สุขภาพจิต สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม โรคติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล โรคไม่ติดต่อ และการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ในสภาพจริงผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขปฏิบัติมาก

ในเรื่อง สุขภาพผู้บริโภคนอกเหนือจากเรื่อง สิ่งเสียดีให้โทษ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล ส่วนเรื่องให้ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ เรื่องโรคติดต่อ และการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง สุขภาพผู้บริโภคนอกเหนือจากเรื่อง สิ่งเสียดีให้โทษ สุขภาพจิต สุขาวินิจฉัยสิ่งแวดล้อม โรคติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล แสดงว่า สุขปฏิบัติของนักเรียนมีความสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่วนเรื่องที่จะคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่เรื่อง สุขศึกษา โรคติดต่อ การรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ซึ่งแสดงว่าสุขปฏิบัติของนักเรียนมีความแตกต่างจากความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

สาขาศึกษา ประสิทธิภาพ (2527) ทดลองวิจัยเรื่อง "ความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 385 คน จากโรงเรียนมัธยมแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับสนใจ โดยสนใจหมวดสุขภาพจิต และหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และสนใจหมวดบริการสาธารณสุขเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สนใจหมวดสุขภาพจิตเป็นอันดับที่ 1 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สนใจหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับที่ 1

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ที่มีระดับชั้นและ เพศต่างกัน โดยทั่วไปมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพตนเองแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุภาภรณ์ สิทธิคง (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการดูแลสุขภาพตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาการ ดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบการ ดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนจำนวน 380 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 10 โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์
2. จากการเปรียบเทียบการดูแลสุขภาพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉรา เกิดมงคล (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การดูแลสุขภาพตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดูแล สุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบ การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชายและหญิง จำนวน 390 คน จากโรงเรียนมัธยม ศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 13 โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์

2. จากการเปรียบเทียบการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการดูแลสุขภาพตนเองดีกว่านักเรียนชาย

มณฑิรา ชูวงษ์ (2529) ทบทวนวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 11 โรงเรียน จำนวน 396 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร มีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติอยู่ในระดับดี และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย
3. การศึกษาของผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกัน เฉพาะด้านความรู้เท่านั้น โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาและนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความรู้แตกต่างจากนักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีการศึกษาประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แต่นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

สมสมร มหาทักษิณ (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "การนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9 และ เปรียบเทียบการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9 ตามตัวแปรเพศ โดยวิธีแบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 800 คน จาก 10 โรงเรียน ในเขตการศึกษา 9

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นครั้งคราว และไม่ได้นำประสบการณ์เรียนรู้ในเรื่อง การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่ ต้องผายปอดและนวดหัวใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะนักเรียนขาดความชำนาญและความพร้อม ในการนำไปใช้ในสภาพการณ์จริง
2. การเปรียบเทียบการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการนำเอาประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มากกว่านักเรียนชาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยต่างประเทศ

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเดนเวอร์ (Denver Public School, 1954) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียน" (Health Interests of Children) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีความสนใจในเรื่องหาค่าไข่มาก (คะแนนอยู่ในเบอร์เซ็นต์ไจล์ สูงกว่า 90) ใ้แก่เรื่อง การสวมเสื้อผ้าที่สะอาด การสร้างเสริมกล้ามเนื้อ และการดูแลรักษามือและเล็บที่สะอาด นักเรียนชายสนใจการสร้างเสริมกล้ามเนื้อมากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงสนใจการสวมเสื้อผ้าที่สะอาดที่สุด ส่วนเนื้อหาที่นักเรียนให้ความสนใจน้อยที่สุด ใ้แก่ โครงสร้างของฟัน และกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิภาพ

เอมอส (Amos, 1961) ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างและการประเมินผล เครื่องมือวัดความสนใจด้านสุขภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในปี พ.ศ. 2504" (The Construction and Evaluation of an in Instrument to Identify the Health Interests of High School Students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือวัดความสนใจทางด้านสุขภาพ และหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความสนใจทางด้านสุขภาพ โดยคำนึงถึงชั้นและเพศ การดำเนินงานมี 2 ขั้นตอน ดังนี้คือ การสร้าง เครื่องมือและการนำเครื่องมือไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้นักเรียน ชั้นปีที่ 9 - 12 (เทียบเท่านักเรียนชั้น ม.3 - ม.6 ของไทยตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520) จำนวน 646 คน ในโรงเรียน 2 โรงเรียน ได้คำตอบจากนักเรียน ที่นำไปวิเคราะห์จริง 552 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทุกชั้นมีความสนใจมากที่สุดในเรื่องมนุษย์สัมพันธ์ สุขภาพส่วนบุคคล และการเจริญเติบโตตามวุฒิภาวะ

2. นักเรียนชายมีความสนใจอย่างมีงานในเรื่องสวัสดิภาพ การปฐมพยาบาล สุขภาพและมนุษยสัมพันธ์
3. นักเรียนหญิงทุกระดับมีความสนใจในเรื่องสุขภาพและมนุษยสัมพันธ์ การเจริญเติบโตตามวุฒิภาวะ
4. นักเรียนทุกระดับสนใจน้อยที่สุดในเรื่องทัศนสุขภาพ โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย ความนิยมฝึกและความเข้าใจผิดทางด้านสุขภาพ
5. นักเรียนหญิงมีความสนใจเรื่องความเข้าใจผิดทางด้านสุขภาพ โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย และสุขภาพชุมชน

ลูทวามา (Lutwama, 1967) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนในอุกันดา" (A Guide to Predicting the Health Interests of School Children) ศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในประเทศอุกันดา จำนวน 517 คน อายุระหว่าง 6 - 20 ปี ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนถามปัญหาสุขภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่มอง คือ เรื่องเกี่ยวกับการติดเชื้อ และโรคต่าง ๆ รองลงมา คือ ภัยพิบัติศาสตร์ และสรีรวิทยา
2. ปัญหาที่นักเรียนถามมากที่สุด ตามลำดับดังนี้
 - 2.1 โรคติดต่อทั่วไปหรือโรคติดต่อที่มีความรุนแรงที่เกิดขึ้นในประเทศของคน
 - 2.2 วิธีรับบริการจากสถานที่จำหน่ายยา
 - 2.3 บริการสุขภาพในโรงเรียน
 - 2.4 ปัญหาทางเพศ
 - 2.5 สุขภาพส่วนบุคคลและสุขภาพกับสิ่งแวดล้อม
 - 2.6 บทชนาการ

เคนนิสัน (Dennison, 1969) ทำการวิจัยเรื่อง "ความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีฐานะต่ำกว่าและนักเรียนที่มีฐานะปานกลาง" (Health Behavior Differences Between Low and Middle Social Class Students) โดยได้ทำการศึกษานเรื่องต่อไปนี้ 10 เรื่อง คือ โภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพในครอบครัว โรคติดเชื้อ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล สุขภาพชุมชน สุขภาพฟัน สันทนาการและการพักผ่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 10 ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาอัลเบิร์ดเบลลาติน ในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 64 คน

ผลการวิจัยพบว่า

โดยส่วนรวมสุขปฏิบัติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันในบางเรื่อง คือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาลและสุขภาพฟัน ส่วนนักเรียนที่มีฐานะปานกลางจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องโภชนาการและสุขภาพจิต

แชมมา และลอฟิงก์ (Shamma and Lorfinig, 1973) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาวเบรุตในประเทศเลบานอน" (A Survey on Health Interests among Beirut School Children) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3,226 คน เป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 57 โรงเรียน ทั้งเพศชายและเพศหญิง อายุระหว่าง 9 - 20 ปี ดำเนินการวิจัยโดยให้นักเรียนเขียนคำถามทางด้านสุขภาพที่สนใจภายในเวลา 15 นาที ได้ข้อความรวมทั้งสิ้น 17,469 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีความสนใจทางด้านสุขภาพเรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ
- 2) กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา
- 3) ปัญหาทางเพศและความต้องการทางเพศศึกษา
- 4) วิธีรับบริการจากโรงพยาบาล
- 5) สุขภาพส่วนบุคคล

ในปีต่อมา เขาได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนนานาชาติ" (A Survey on Health Interests among School Children International) โดยทดสอบสมมติฐาน 2 ข้อ คือ

1. นักเรียนในส่วนต่าง ๆ ของโลกมีความสนใจด้านสุขภาพในเรื่องต่อไปนี้คือ การคิดเชื้อโรคทั่ว ๆ ไป และโรคต่าง ๆ ปัญหาทางกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ปัญหาโภชนาการ สุขภาพส่วนบุคคลและสุขภาพสิ่งแวดล้อม วิธีรับบริการจากพยาบาลและบริการสุขภาพโดยทั่วไป ปัญหาทางเพศและความจำเป็นในเรื่องเพศศึกษา รวมทั้งสรีรวิทยาของการสืบพันธุ์ และเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพโดยทั่วไป

2. ความสนใจทางด้านสุขภาพและโรคต่าง ๆ ของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับปัญหาสุขภาพที่สำคัญของประเทศ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดลำดับความสนใจในเรื่องสุขภาพของนักเรียน รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพที่นักเรียนพบ่อย ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง จากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 57 โรงเรียน อายุระหว่าง 9 - 20 ปี จำนวน 3,226 คน ดำเนินการวิจัยโดยให้นักเรียนเขียนข้อความทางสุขภาพที่สนใจภายในเวลา 15 นาที ได้ข้อความรวมทั้งสิ้น 17,469 ข้อ การวิจัยได้ผลสอดคล้องกับการวิจัยของ สุทวามา คือ นักเรียนมีความสนใจทางด้านสุขภาพ เรียงตามลำดับมากไปน้อยดังนี้

- 1) โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ
- 2) กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา
- 3) ปัญหาทางเพศและความต้องการทางเพศศึกษา
- 4) วิธีรับบริการส่วนบุคคลและสุขภาพสิ่งแวดล้อม
- 5) บุหรี่ แอลกอฮอล์ และการติดยา
- 6) โภชนาการ
- 7) สุขภาพชุมชน
- 8) บริการสุขภาพในโรงเรียน

นอกจากนี้ยังพบว่า ความสนใจทางด้านสุขภาพและโรคต่าง ๆ ของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับปัญหาสุขภาพที่สำคัญของประเทศอีกด้วย

ชาวรี (Schwary, 1975) ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติทางโภชนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Nutritional Knowledge, Attitude and Practices of High School Graduates) กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่สำเร็จการศึกษาแล้วเป็นเวลา 4 ปี กระจายแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชานี้มาก่อน การศึกษาโดยใช้วิธีสังเกตแบบสอบถามแบบทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของนักเรียนที่เคยเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐโอไฮโอ จำนวน 1,000 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.30 ผลการศึกษาพบว่า "ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์กับความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติทางโภชนาการภายหลังที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว และพบว่า นักเรียนที่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์มีคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติทางโภชนาการเป็น ดังนี้คือ ความรู้ ทัศนคติ กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน ส่วนความรู้กับการปฏิบัตินั้นพบว่า "ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05"

วีเวอร์ (Wewer, 1980) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของหลักสูตรสุขศึกษาในโรงเรียนที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของเด็กนักเรียน" (The Influence of the School Health Curriculum Project on Childrens Knowledge, Attitude, and Decisions Concerning Cigarette Smoking) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักสูตรสุขศึกษาว่ามีผลกระทบต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพ ทัศนคติ และรูปแบบของการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักเรียนหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 ในรัฐอานแคนซอส ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 30 โรงเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 โรงเรียน และกลุ่มควบคุม 15 โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนจากกลุ่มทดลอง เลือก เหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ด้วยเหตุผลทางด้านสุขภาพมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และ เลือก เหตุผลทางด้านสังคมน้อยกว่า

นักเรียนกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รายงานความตั้งใจ เกี่ยวกับพฤติกรรมของคน
ว่าจะไม่สูบบุหรี่ เป็นอัตราที่สูงกว่าในกลุ่มควบคุม ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรสุขภาพมีผลต่อการ
ตัดสินใจ เกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน

ฮิกกินส์ (Higgins, 1982) ทำการสำรวจสุขภาพศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของเคนตักกี ทางตะวันตก (A Survey of Health Education in Western
Kentucky High Schools) จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 12 แห่ง สุ่มตัวอย่างประชากร
1,744 คน ให้ทำแบบสอบถามความรู้ทางด้านสุขภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

การจัดเนื้อหาในวิชาสุขภาพสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
ซึ่งนักเรียนสนใจมากในเรื่องสวัสดิภาพ และการปฐมพยาบาลโรคเรื้อรัง บทบาทการ
โรคติดต่อ สุขภาพผู้บริโภค และสุขภาพจิต

เวินเบอร์ก และคณะ (Weinberg et al, 1984) ทำการวิจัยเรื่อง
"ความรู้ของนักเรียนมัธยมเกี่ยวกับโรคหัวใจและหลอดเลือด" (What High School
Students Don't Know about Cardiovascular Disease) โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาความรู้ของนักเรียนมัธยมเกี่ยวกับโรคหัวใจและหลอดเลือด เพื่อนำมาเป็น
แนวทางในการจัดสุขภาพต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า

จากการเรียนเรื่องโรคหัวใจ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีอันตราย
ของโรคหัวใจเป็นอย่างไร ทั้งที่ทราบสาเหตุว่ามาจากอะไรบ้าง ทางด้านการรู้จัก
สังเกตอาการที่แสดงว่าเป็นโรคหัวใจนั้นส่วนใหญ่แยกแยะไม่ได้ ถ้าอาการไม่คาบเกี่ยวกับ
โรคอื่น ๆ ทางด้านศัพท์ทางเทคนิคพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบชื่อเท็จจริง ความรู้
ที่นักเรียนมีส่วนใหญ่มากมาจากการที่เกี่ยวกับภาษาวิภาคและชื่อโรค การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้

เสนอแนะวิธีการที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่เป็นการชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาสุศึกษานั้น การทดลองที่ตั้งอยู่บนฐานของหลักสูตรสามารถทำให้เด็กเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นั่นคือ การเรียนการสอนวิชาสุศึกษานั้น การได้ปฏิบัติจริงและการทดลองจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนที่ดีที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนทั้งภายในและต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้ คือ .

งานวิจัยในประเทศพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง น่าพอใจ และมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพ นักเรียนมีการดูแลสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนหญิงดูแลสุขภาพตนเองดีกว่านักเรียนชาย ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูง และสภาพจริงเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในเกณฑ์

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศพบว่า นักเรียนมีความสนใจเรื่องสุขภาพมากน้อยแตกต่างกันในบางเรื่อง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจแตกต่างกันในบางเรื่องเช่นกัน และได้มีการศึกษาถึงความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจแตกต่างกัน ซึ่งโดยส่วนรวมนักเรียน 2 กลุ่ม มีสุขปฏิบัติแตกต่างกันในบางเรื่องคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องโภชนาการ และสุขภาพจิต แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีสุขภาพที่แตกต่างกัน

การวิจัยเกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 9 พบว่า นักเรียนนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นครั้งคราว และนักเรียนหญิงมีการนำเอาประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังทราบอีกว่าการวิจัยเกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีผู้ทำการวิจัยไว้เลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่อง "การนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร"